

за лица, които нѣматъ повече или поне на равно сѫстояние съ него.

Женение-то на богати-тѣ по мѣжду имъ е най-велико-то прѣятствие на лична-та честитина, а особено на общо-то доволство и благосъстояние. То събира богатство-то въ едни рѣцѣ, вслѣдствие на това, може да стане источникъ за угнѣтения.

Ако общественни-тѣ потрѣбности изискватъ, щото бракъ-тѣ да има за цѣль да съединява двѣ почти равни богатства, то защо държавни-тѣ закони не опредѣлятъ приблизително величина-та на всѣкое отъ тѣхъ? Съ това, казватъ, ще се увеличи число-то на неженени-тѣ. По нашето собствено убѣждение, това не ще биде така, защото самото самопроизволно безбрачно състояние трѣба да биде натоварено съ глоба, съ исключение на тия случаи, ако то произлиза отъ бѣдность или болѣсть.

Всѣко правителство е длѣжно да подпомага съ отли-
чия и почести, и да благоприятствува съ всичка-та си власть
мѣжду богати-тѣ и сиромаси-тѣ, за да може да направи женид-
бите по този начинъ непрѣкъснѫто раздѣление на богатство-то,
защото въ една страна, гдѣто богатство-то е разпрѣдѣлено
въ много рѣцѣ и гдѣто цѣло-то народонаселение е задо-
волнено, — тамъ граждани-тѣ стзнаватъ себе си, като ис-
тински граждани на отечество-то, могжть да се наслажда-
ватъ отъ нестѣснена свобода, и държава-та, когато, ако има
нужда отъ тѣхъ, ги потърси, намира не робове, а — достойни
граждани.

XIV.

Равноправността на сѫпрузи-тѣ.

Въ всѣко семейство, както и въ всѣко общество е необходима управляюща-та власть; безъ тъзи власть поря-